

POSTANOWIENIE

Poznań, dnia 14 listopada 2016r .

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Paweł Spaleniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu – Arkadiusza Dzikowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 listopada 2016 r.

sprawy **skazanego S. B.**

na skutek wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania w części i przekazania sprawy według właściwości

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 a contrario k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.) w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., art. 575 a contrario k.p.k oraz art. 569 § 1 i 2 a contrario k.p.k. **umorzyć postępowanie o wydanie wobec skazanego S. B. wyroku łącznego** obejmującego prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 grudnia 2005 r. sygn. akt III K 326/05,

2. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) **stwierdzić swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy z wniosku S. B. o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części przekazać sprawę w celu rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu** jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

3. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego zgodnie z punktem 1 sentencji i kosztami tymi w całości obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął wniosek skazanego S. B. o wydanie wobec niego wyroku łącznego, przekazany z Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu,

Działając na podstawie art. 570 k.p.k. z urzędu Sąd ustalił w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, że S. B. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 18 września 1998 r. – VI K 779/98** na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy kara pozbawienia wolności została odbyta w całości w okresie od 16.12.1999 r. do 11.07.2000 r.;

2. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26 stycznia 2005 r. – VI K 2112/03** na karę 1 roku pozbawienia wolności, przy kara pozbawienia wolności została odbyta w całości w okresie od 28.04.2005 r. do 28.04.2006 r.;

3. wyrokiem **Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 grudnia 2005r.. – III K 326/05** za przestępstwo popełnione w okresie 15.02.2005 r., od 16.02.2005 r. do 20.05.2005 r. w dniu 17.02.2005 r. oraz od 117.02.2005 do 20.02.2005 r. na kary odpowiednio 4 lat, 1 roku, 3 lat oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności, połączone w karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, kara ta została odbyta w okresie od 23.02.2006 r. do 23.02.2011 r.;
4. wyrokiem **Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 22 listopada 2012 r. – VI K 1561/12** za przestępstwo popełnione w okresie od lutego 2007 r. do kwietnia 2009 r., od marca 2010 r. do listopada 2010 r. oraz od lipca 2011 r. do 1 czerwca 2012 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 28 sierpnia 2014 r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary i kara ta jest wykonywana;
5. **wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 22 lipca 2014 r. – VIII K 735/14**, za przestępstwo popełnione w dniu 1 lutego 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności kara została wykonana w całości w okresie od 22.10.2014 r. do 27.04.2015 r.;
6. wyrokiem **Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu z dnia 19 sierpnia 2014 r. – III K 468/14** za przestępstwo popełnione w dniu 22 stycznia 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lata, przy czym nie zarządzono wykonania tej kary;
7. wyrokiem **Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 28 marca 2014 r. – VIII K 102/14** za przestępstwo popełnione w dniu 4 września 2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, karę skazany winien odbywać w okresie od 24.10.2015 r. do 22.10.2016 r.;
8. wyrokiem **Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 12 września 2014 r. – VIII K 597/14** za przestępstwo popełnione w dniu 19.02.2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywał w okresie od 24.04.2015 r. do 24.10.2015 r.;
9. wyrokiem **Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 6 listopada 2015 r. – VI K 1286/14**, za przestępstwo popełnione w dniu 23.07.2014 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany winien odbywać w okresie od 22.10.2017 r. do 18.08.2018 r.;
10. ponadto wyrokiem łącznym z dnia 4 października 2016 r. Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu – VIII K 202/16 połączył kary orzeczone wobec skazanego wyrokami wymienionymi w punktach 4, 7 i 9 i wymierzył karę łączną w rozmiarze 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy **art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396)** uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, **chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy**. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. mają zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego S. B., ponieważ ostatni wyrok skazujący tj. w sprawie VI K 1286/14, zapadł wobec skazanego już po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można stosować się przepisy art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu, tj. obowiązującym od 1 lipca 2015r.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.), a mianowicie sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, czy też według art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r.), sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, a podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za w/w przestępstwa, z ograniczeniem wynikającym z art. 85 § 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. Rozważając dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego wobec skazanego S. B., obejmującego prawomocnie orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności wyrokami wymienionymi, a w których nie nastąpiło całkowite wykonanie orzeczonych wobec skazanego kar.

Sąd stwierdził, że nie zostały spełnione przesłanki do wydania wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 grudnia 2005 r. sygn. akt III K 326/05 i to zarówno brak jest warunków do wydania nowego wyroku łącznego obejmującego w/w skazania według przepisów art. 85 k.k. i nast. w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015 r. (kara została wykonana w całości), jak i według przepisów art. 85 k.k. i nast. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. Wynika to z faktu, że jeżeli rozważamy dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego - obejmującego prawomocne skazania opisane wyżej, w tym jedyny wyrok, jaki zapadł wobec S. B. wydany przez Sąd Okręgowy jako Sąd I instancji tj. w sprawie III K 326/05 - według warunków z art. 85 k.k. w starym brzmieniu, to zważyć należy, iż po wydaniu tego wyroku, wszystkie kolejne wyroki jakie zapadły wobec skazanego, dotyczyły czynów popełnionych już po wydaniu wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 326/05 tj. po dacie 27 grudnia 2005 r. Również opisane w punktach 1 i 2 wyroku nie mogą zostać uwzględnione przy orzekaniu kary łącznej obejmującej również wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu, ponieważ wyroki te zostały wydane (a tym samym czyny za które został skazany w/w wyrokami S. B. były popełnione) przed datą popełnienia czynów za które został skazany S. B. w sprawie III K 326/05, tj. przed lutym 2005 r.

Zachodzi zatem negatywna przesłanka postępowania w zakresie wydania nowego wyroku łącznego, obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. III K 326/05, zarówno według „starych” przepisów art. 85 i nast. k.k., a to z uwagi na datę popełnienia przestępstw osądzonych wyrokami opisanymi wyżej.

Brak jest także podstaw do rozważania wydania nowego wyroku łącznego, obejmującego prawomocne skazanie w zakresie dotyczącym jedynego wyroku wydanego wobec S. B. przez Sąd Okręgowy jako sąd wyższego rzędu i to zarówno – jak wskazano wyżej według przepisów art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r. przy zastosowaniu zasady z art. 4 § 1 k.k., jak również według przepisów art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r., ponieważ wszystkie kary orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi wyżej w pkt od 1 do 5 zostały w całości wykonane i nie został spełniony warunek z art. 85 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r. ponieważ kara orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 326/05 została wykonana w całości. Należało zatem umorzyć postępowanie o wydanie nowego wyroku wobec skazanego S. B., obejmującego prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 326/05 **z uwagi na brak warunków do wydania nowego wyroku łącznego, zarówno według przepisów art. 85 i nast. k.k. w starym brzmieniu, jak i według przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu i powagę rzeczy osądzonej.**

W związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego i kosztami tymi w całości obciążono Skarb Państwa.

Zważyć należy w tym miejscu, że zgodnie z art. 570 k.p.k. Sąd ma obowiązek wydać wyrok łączny również z urzędu w przypadku wystąpienia warunków z art. 85 k.k. w związku z art. 569 § 1 k.p.k. i nie jest ograniczony wnioskiem skazanego w tym przedmiocie. Ponadto właściwy Sąd bada, czy zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego w myśl art. 575 k.p.k.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, z którym Sąd w tym składzie w pełni zgadza się, „jeżeli sąd wyższego rzędu stwierdzi na rozprawie, że wyrok tego sądu nie spełnia warunków do orzeczenia kary łącznej z innymi karami orzeczonymi wyrokami sądów niższego rzędu, ale spełniają te warunki poszczególne wyroki sądów niższego rzędu, to co do nich powinien wydać wyrok łączny, natomiast w zakresie wyroków niespełniających warunków do orzeczenia kary łącznej, powinien postępowanie umorzyć na podstawie art. 572 k.p.k. (...) Inaczej zatem właściwość rzeczowa do wydania wyroku łącznego przez sąd wyższego rzędu może się kształtować w sytuacji, gdy w ramach przygotowania do rozprawy (art. 339 § 3 k.p.k.) sąd ten stwierdzi brak warunków do połączenia swojego wyroku z wyrokami sądów niższego rzędu i w konsekwencji przekaze sprawę sądowi niższego rzędu, a inaczej kiedy ten brak warunków stwierdzony zostanie na rozprawie (...). Każdy sąd rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego zobowiązany jest, na podstawie art. 572 k.p.k., do umorzenia postępowania zawsze wówczas i w takim zakresie, w jakim stwierdzi brak warunków do wydania wyroku łącznego. Rzecz jasna, jeżeli to sąd wyższego rzędu stwierdzi brak warunków do "połączenia" wyroku tego sądu z wyrokami sądów niższego rzędu, to ocena właściwości rzeczowej do dalszego prowadzenia sprawy o wydanie wyroku łącznego uzależniona będzie od etapu rozpoznania sprawy. Jeśli nastąpi to w toku przygotowania do rozprawy, znajdzie zastosowanie art. 35 § 1 k.p.k., przy czym postanowienie o przekazaniu sprawy innemu sądowi, poprzedzone być musi orzeczeniem o stosownym umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego (choćby miało to nastąpić w jednym postanowieniu). Postanowienie o przekazaniu sprawy sądowi niższego rzędu, w omawianym układzie procesowym, jest wszak wyłącznie następstwem uznania, że wyrok sądu wyższego rzędu nie spełnia warunków do objęcia go wyrokiem łącznym z wyrokami sądów niższego rzędu, a procesowym tego wyrazem jest umorzenie postępowania w tym zakresie” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006r. I KZP 32/06, OSNKW 2007/1/3 LEX nr 214181).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zważyć należy, iż Sąd Okręgowy, umarżając postępowanie o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do wyroku jaki zapadł wobec skazanego S. B. przed Sądem Okręgowym jako sądem I instancji z wyrokami sądu niższego rzędu, w ramach czynności wstępnych w toku przygotowania do rozprawy na podstawie art. 339 § 3 k.p.k., władny był w związku z tym w trybie art. 35 § 1 k.p.k. badać swą właściwość rzeczową do rozpoznania wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy do wydania wyroku łącznego, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby skazanej wyrokami różnych sądów lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.k. Sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. W wyniku umorzenia, jak w punkcie 1 sentencji niniejszego postanowienia, postępowania o wydanie wobec skazanego S. B. wyroku łącznego obejmującego prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 326/05 - a to z powodu braku warunków do wydania wyroku łącznego, zarówno według starych, jak i według nowych przepisów art. 85 i nast. k.k., Sąd z urzędu stwierdził swą niewłaściwość rzeczową do wydania wyroku łącznego obejmującego kolejne opisane wyżej w pkt od 4 do 9 prawomocne wyroki skazujące S. B. wydane wobec niego przez Sądy Rejonowe, co do których zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego i to zarówno według zasad wynikających z art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym do 1.07.2015r. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., jak i według nowych przepisów Rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny i niektórych innych ustaw.

Mając powyższe na uwadze należało na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) orzec jak w punkcie 2 sentencji, stwierdzając swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy z wniosku S. B. o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części i przekazać sprawę w celu rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu jako rzeczowo i miejscowo właściwemu. Sąd ten winien rozważyć stosowanie wobec skazanego nowych lub starych sprzed 1 lipca 2015 r. przepisów dotyczących wydania wyroku łącznego zgodnie z art. 4 § 1 k.k.

SSO Paweł Spaleniak